

عنوان مقاله:

دعای کمیل؛ سی فراز، سی منزل از منازل سلوک عارفانه

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

محمد صادقی راد - پژوهشگر، فارغ التحصیل دکترای دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

دعا، سخن گفتن انسان با پروردگار و وسیله ارتباط مخلوق با خالق به شمار می رود. دعای کمیل، حاوی مضامین بلند عرفانیست و در شب های نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده میشود. این دعا شامل فرازهایی زیبا با مضامین عارفانه توأم با سوزعاشقانه است. در این مقاله نتیجه مطالعه ای که پیرامون این دعا و منازل عرفانی که در این دعا به آن اشاره شده است ارائه می شود. در ابتدا توضیح مختصری در مورد حضرت علی (ع)، کمیل ابن زیاد و دعای کمیل ارائه شده و سپس منازل سلوکه عارفانه مرور می شود. مولف دعای کمیل را به سی فراز تقسیم نموده است. در بخش اصلی مقاله هر فراز ارائه و منزلی را که در آن اشاره شده، بیان و تشریح می گردد. دعای کمیل که از دعاهای با مضامین متعالی می باشد، معارف بسیاری را در بر دارد که در این مقاله، وجه منازل عرفانی اشاره شده در آن مورد توجه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

دعا، امام علی (ع)، کمیل ابن زیاد، دعای کمیل، منازل سلوک، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181630>

